

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis, Commentariorum Libri LVIII

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Divitiarum curæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

diffimus
rubus ari-
dus, Vita
spinoza.
Vt Matt.

13. Marc. 4.
Luc. 8. Ce-
siderunt
in spinas
Per spinas
divitias.

Georg. li. 2.

nes, adversi casus omnes intelliguntur, quibus corda nostra vellicantur, lacerantur & arumosa fiunt: de quibus Paulus 2. ad Timoth. Omnes qui volunt pie vivere, Christo Jesu dediti, persecutionem patiantur. Ita apud Græcos dicitur, *σπίνα* pro vita incommoda atq; perdifficili.

DIVITIARUM CURÆ. CAP. VII.

HEROKLYPHIGE passim loquitur Evangelium, ut ad hanc sententiam semen ait inter spinas concidisse, unde anxietas divitiarum curæ significatur. Sed durum fortasse videtur, divitias per spinarum vocabulum intelligi, nisi Dominus nosse Jesus CHRISTUS, qui eo usus est hieroglyphico, dictum ipse suum explicuisset. Quis enim mihi crederet, ait summus Pontifex Gregorius, si spinas divitias interpretari voluisset, maxime cum illæ pungant, istæ delectent, & tamen spinæ sunt quia cogitationum suarum punctione mentes lacerant: & cum usq; ad peccatum pertrahunt, quasi inflicto vulnere eruantur: & quæ plurima in hanc sententiam disputat. Expectet vero aliquis, ut huc citem locum ex 32. Psalmo: *Conversus sum in arum: a mea, dum configitur spina.* Sed loco satis facit Lectorum admonuisse, in Hebræo codice nullam esse hic de spina mentionem, sed de aristarum spiculis, quæ per ætatem torrefactæ facile confringuntur. Hebræicæ profus literæ sensus est, ut paulo altius repetam, *conversus esse Humorem*, quod alii pinguedinem reddidit, in eam iam ariditatem quæ spicis accidit eo præsertim tempore, quo arista trititur antur. Nam tritura cum magno plurimum calore venit, ut Maro diceret. Dicendum igitur, *Humor omnis meus ita exaruit, ut arista* (nam hæc ariditate nomine habent) *eo ætatis tempore quo tritura serrescit.* Et hoc sibi vult illud, *Dum configitur spina.* Nisi forte spina in linguis aliquot aliis spicæ etiam significatum habet.

GRATIA. CAP. VIII.

Rosa sine
spina hieroglyphica.

UT vero diu per senticeta tot peregrinati, postliminio tandem ad rosam redeamus, ea sine spinis considerata, tum venustatis, tum amoris, in primis autem gratiæ ejus signum est, quæ quis præditus omnium in se amorem contrahat, omnium sibi animos conciliet. Inde factum est, ut purpuream rosæ colorem Veneris sanguinem esse Poëtæ dixerint, qui quidem ex isto ejus pede desinaxerit, & rosam, quæ prius ubique alba erat, aspergine sua continxerit:

*Ille quidem studiosa suum defendere Adonin,
Gradivus stricco quem peter ense ferox,
Affixit duris vestigia cæca rosetis,
Albag, divino picta cruore rosa est.*

Et Europa, Theocritus: *Dum regia puella alios alia flores legunt, ipsa Regis filia purpuream manū rosam legerat, qualis Venus inter Gratiæ excellens.* Inde rosas loqui, proverbium, de re gratissima jocundissimaque. Et Persianum illud, dum nutricula gratiam omnium alumnulo comprecatur, Deos votis onerando ait: *Quicquid calcaverit hic rosa fiat.* Sed quod alii fabulose dicunt, Philosophi illi veteres, qui rerum omnium originem altius perleratū sunt, odorem coloremque illum à Venetis ipsius stella proficisci autumant. Hinc Maro Venerem rosæo semper ore loqui dicit. Quod denique ad afflatum pertinet, nemo luculentius expressit, quam idem explicuerit; ejus enim id de Rosa opusculum, de cujus authore dubitatum diximus, Charisius agnoscit. Ait vero Poëta:

Ætoli. 4.

*Vidi Pestano gaudere rosaria cultu,
Exoriente novo rosida Lucifero.
Rara pruinosis canebat gemma fructibus
Ad primos radios interitura die.
Ambigere, vapere rosæ tunc aura ruborem,
An daret, & flores tingeret orta dies.*

*Ros unus, color unus, & unum mane, durum
Stædis & florū est domina una Venus.
Forsan & unus odor: sed celsior ille per auras
Diffatur, spirat proximus iste magis.
Communis Paphia Dea sideris & Dea fluvii,
Præcipit unius muricū esse habitum.*

Magis Indici Rosa in quanto pretio fuerit.

Quo vero Gratia significatum inesse rosæ apertius intelligamus, Indorū etiam monumenta conquiremus: siquidem eorum Magi rosam tantū fecerunt, ut ad conciliandos magnorum principum animos, non alia re quapiam libentius quam rosæ uterentur. Libet vero ex eorum dictatis unū hoc, quod ad argumentum facit, recitare. Ajunt illi, si Princeps quipiam sacer profanusve sit ad condas, quem